

Justisdepartementet
Lovavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Deres ref.
201107915 ES SRY/bj

Vår ref.

Dato:
16.1.2012

Høringsuttalelse – behandlingen av sivile krav etter terrorhandlingene 22. juli 2011. Forslag til enkelte endringer i voldsoffererstatningsloven og straffeprosessloven.

Vi viser til høringsbrev fra Justisdepartementet datert 07.12.2011, vedlagt høringsnotat Snr. 201107915. I høringsbrevet ber departementet om høringsinstansenes syn på forslagene i notatet.

Departementet peker i notatet på at en må forvente at et stort antall søknader om voldsoffererstatning vil bli fremmet som følge av terrorhandlingene den 22. juli 2011, og at en kjent med at verken påtalemyndigheten eller Oslo tingrett av praktiske årsaker ønsker at de sivile kravene behandles som ledd i straffesaken. Departementet antar også at det ikke vil være ønskelig, verken for skadelidte selv eller for domstolene, at kravene fremmes som sivile søksmål. Departementet mener det derfor ligger an til at de fleste oppreisnings- og erstatningskravene etter 22. juli 2011 vil bli søkt direkte behandlet under voldsoffererstatningsordningen uten foregående domstolsbehandling.

NKVTS legger til grunn at de forslag som fremmes i høringsnotatet kan vurderes uavhengig av om erstatningskrav vil bli behandlet som ledd i straffesaken, fremmet som sivilt søksmål, eller behandlet direkte under voldsoffererstatningsordningen.

For å møte situasjonen med et stort antall søknader om statlig voldsoffererstatning foreslår departementet å øke saksbehandlingskapasiteten ved voldsoffererstatningskontoret i Vardø, og eventuelt opprette en midlertidig enhet i Oslo underlagt kontoret i Vardø. Det påpekes videre at det kan være behov for å utnytte forvaltningslovens muligheter til muntlig saksbehandling, og høringsinstansene bes vurdere om det er behov for særlige regler for prosedyrer knyttet til dette.

NKVTS er enig i at det vil være viktig å sikre at kontoret for voldsoffererstatning har tilstrekkelig kapasitet til å sikre en forsvarlig saksbehandling innen en rimelig tidsramme og at å opprette et midlertidig kontor i Oslo kan være en god måte å sikre dette. Dette vil antakeligvis også gjøre det enklere å sikre at en får kompetente søkere til de midlertidige stillingene. NKVTS er også enig i at det vil være riktig å utnytte muligheten til muntlig saksbehandling. For enkelte søkere, som kan det være aktuelt for å komme til konferanse med saksbehandlerne, vil det kunne påløpe betydelige reisekostnader i forbindelse med dette. Det er i høringsnotatet ikke sagt noe om hvordan disse kostandene skal dekkes. For å unngå ulik behandling av søkerne avhengig av bosted bør det etableres en ordning med dekning av disse utgiftene.

Departementet foreslår videre at det øverste taket for voldsoffererstatning økes fra 40 til 60 G. NKVTS støtter en slik økning.

Departementet har vurdert om det bør utformes en ny bestemmelse i voldsoffererstatningslovens § 1 for å spesifisere hvilke pårørende som har rett til erstatning. NKVTS mener dagens praktisering av regelverket fungerer godt her og ser ikke behov for ytterligere kodifisering av dagens praksis. Det har her vært en utvikling over tid basert på ny kunnskap, en utvikling som bør kunne fortsette etter hvert som ny kunnskap kommer til. Å kodifisere dagens praksis vil kunne være til hinder for denne videreutviklingen.

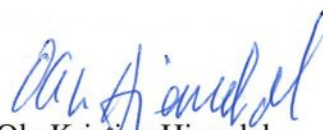
Departementet foreslår også å utvide kretsen av erstatningsberettigede til også å omfatte personer som har gitt hjelp til ofrene. Å yte slik hjelp kan i enkelte situasjoner utvilsomt medføre store påkjenninger og ha psykiske skadevirkninger. Vi støtter derfor forslaget til endring av § 1.

Som følge av at departementet antar at de sivile kravene vil bli fremmet for og avgjort av voldsoffererstatningsmyndighetene uten forutgående domstolsbehandling, foreslås en ny § 17 i voldsoffererstatningsloven, hvor det slås fast at når voldsoffererstatningsnemndas vedtak om erstatning bringes inn for domstolene for overprøving, skal domstolen kunne avsi dom for oppreisningserstatningen dersom det blir krevd. NKVTS ser et klart behov for en slik bestemmelse, ikke bare knyttet til sakene etter 22. juli 2011, men også generelt, i og med at et stort antall saker om voldsoffererstatning jo behandles av nemda uten at det har vært noen forutgående straffesak. Vi støtter derfor forslaget til ny § 17.

Med vennlig hilsen

Inger Elise Birkeland
Direktør

Ole Kristian Hjemdal
Seksjonsleder

